

## Nocturnă de iarnă

Nicolae Nistor

---

Ce iarnă este în cetate, ce frig, ce treceri ne desparte,  
cum mă feresc de amintirile care îmi trec prin minte  
când nu aveam timp să ne ascundem în cuvinte,  
și cum adoarme iarna copacii sculptați cu diamante  
În mii de globulețe înghețate, topite în cănile cu lapte,  
cum arde flacăra iubirii în sângele ce fuge-n trandafiri,  
cum se aude muzica în trecute baroce baluri și iubiri,  
ce iarnă ne desparte, și ce singure sunt străzile trecute,  
ce obosit sunt eu de timpul care fuge în ochii de ciute,  
ce știi tu, Nic, orașul ăsta plânge când timpul ne învinge,  
când nu mai ești cu mine, să serbăm viața cum ninge!